

Καθή: ÖBB-Infrastruktur AG

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το παράρτημα II, σημείο 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2012/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τη δημιουργία ενιαίου ευρωπαϊκού σιδηροδρομικού χώρου ⁽¹⁾, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η φράση «επιβατικοί σταθμοί, τα κτίρια αυτών και λοιπές εγκαταστάσεις» καταλαμβάνει το στοιχείο σιδηροδρομικής υποδομής «κρηπιδώματα επιβατών» για το οποίο γίνεται λόγος στο παράρτημα II, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας αυτής;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:

Πρέπει το παράρτημα II, σημείο 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2012/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τη δημιουργία ενιαίου ευρωπαϊκού σιδηροδρομικού χώρου, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η φράση «χρήση της σιδηροδρομικής υποδομής» καταλαμβάνει τη χρήση των κρηπιδωμάτων επιβατών για τα οποία γίνεται λόγος στο παράρτημα II, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας αυτής;

⁽¹⁾ ΕΕ 2013, L 343, σ. 32.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 28 Μαρτίου 2018 — Budimex S.A.

(Υπόθεση C-224/18)

(2018/C 231/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Budimex S.A.

Μετέχων στην αναιρετική διαδικασία: Minister Finansów

Προδικαστικό ερώτημα

Στην περίπτωση που τα συμμετέχοντα σε φορολογούμενη πράξη μέρη έχουν συμφωνήσει ότι η πληρωμή της αμοιβής για κατασκευαστικές υπηρεσίες ή υπηρεσίες κατασκευής και συναρμολογήσεως προϋποθέτει δήλωση περί της παραλαβής τους από τον εργολάβο δυνάμει του πρωτοκόλλου παραλαβής των εν λόγω υπηρεσιών, πρέπει να θεωρηθεί ότι η παροχή της υπηρεσίας βάσει της εν λόγω φορολογούμενης πράξεως πραγματοποιήθηκε κατά την έννοια του άρθρου 63 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾, κατά τον χρόνο της πραγματικής παροχής της κατασκευαστικής υπηρεσίας ή της υπηρεσίας κατασκευής και συναρμολογήσεως ή κατά τον χρόνο παραλαβής της παροχής της εν λόγω υπηρεσίας από τον εργοδότη, όπως σημειώθηκε στο πρωτόκολλο παραλαβής;

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 28 Μαρτίου 2018 — Grupa Lotos S.A.

(Υπόθεση C-225/18)

(2018/C 231/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Grupa Lotos S.A.

Ανααιρεσίβλητος: Minister Finansów

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι σύμφωνη προς το άρθρο 168 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾ καθώς και προς τις αρχές της ουδετερότητας και της αναλογικότητας ρύθμιση όπως αυτή του άρθρου 88, παράγραφος 1, σημείο 4, του νόμου της 11ης Μαρτίου 2004, περί του φόρου επί αγαθών και υπηρεσιών (Ustawa o podatku od towarów i usług, Dz. U. 2011, αριθ. 177, θέση 1054, όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα, νυν Dz. U. 2017, θέση 1221, όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα), σύμφωνα με την οποία οι ληφθείσες από τον υποκείμενο στον φόρο υπηρεσίες παροχής καταλύματος και εστίασεως, εξαιρουμένης της αγοράς ετοιμών γευμάτων για επιβάτες από υποκείμενους στον φόρο, οι οποίοι παρέχουν υπηρεσίες μεταφοράς επιβατών, αποκλείονται του δικαιώματος προς έκπτωση του φόρου εισροών ή προς επιστροφή της διαφοράς του φόρου, ακόμη και αν οι ρυθμίσεις αυτές προσετέθησαν στον νόμο βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 6, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση ⁽²⁾;

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ ειδ. εκδ. 09/001, σ. 49.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Budai Közponi Kerületi Bíróság (Ουγγαρία)
στις 3 Απριλίου 2018 — VE κατά WD**

(Υπόθεση C-227/18)

(2018/C 231/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Budai Közponi Kerületi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: VE

Εναγομένη: WD

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Δύναται να θεωρηθεί μη καταχρηστική, ήτοι ότι είναι σαφής και κατανοητή, λαμβανομένων υπόψη των οικονομικών συνεπειών, συμβατική ρήτρα που μεταθέτει τον συναλλαγματικό κίνδυνο στον καταναλωτή, συνταχθείσα (από τον επαγγελματία συμβαλλόμενο ως γενικός όρος συναλλαγών χωρίς να αποτελέσει αντικείμενο ατομικής διαπραγματεύσεως) σε συμμόρφωση προς την εκ του νόμου προβλεπόμενη υποχρέωση πληροφόρησης, κατ' ανάγκην γενικού χαρακτήρα, η οποία, όμως, δεν αναφέρει ρητώς ότι το ποσό των δόσεων αποπληρωμής οι οποίες πρέπει να καταβάλλονται σύμφωνα με τη σύμβαση δανείου μπορεί να είναι ανώτερο από το ποσό των εισοδημάτων του καταναλωτή, όπως αυτά έχουν υπολογιστεί κατόπιν εξετάσεως του αξιόχρεου του από τον επαγγελματία συμβαλλόμενο ή ότι μπορεί να ανέλθει σε πολύ μεγαλύτερο [από το συνομολογηθέν] μέρος των εισοδημάτων αυτών, λαμβανομένου επίσης υπόψη ότι ο κρίσιμος εθνικός κανόνας επιτάσσει τον προσδιορισμό του κινδύνου γραπτώς, και δεν αρκεί, επομένως, απλή δήλωση περί της υπάρξεως κινδύνου και της κατανομής του, και, επιπλέον, ότι το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκρινε, με την εκδοθείσα στην υπόθεση C-26/13 απόφασή του, σκέψη 74, ότι ο επαγγελματίας συμβαλλόμενος οφείλει όχι μόνο να ενημερώσει τον καταναλωτή για τον κίνδυνο, αλλά είναι επίσης αναγκαίο, χάρη στην πληροφόρηση αυτή, ο καταναλωτής να μπορεί να αξιολογήσει τις οικονομικές συνέπειες, εν δυνάμει σημαντικές, που θα συνεπαγόταν γι' αυτόν η ανάληψη του συναλλαγματικού κινδύνου και, ως εκ τούτου, το συνολικό ύψος του δανείου του;